

GOLF SANT VICENÇ DE MONTALT - Sant Vicenç de Montalt (Maresme)

Àngel Gallardo

El golf continua captant l'interès de joves adeptes però també d'immobiliàries que acompanyen algunes de les seves promocions amb aquesta oferta esportiva, un bon reclam tant per als esportistes professionals i els aficionats com per als turistes i residents de la població on s'hi instal·la. La localitat de Sant Vicenç de Montalt no ha volgut restar al marge d'aquesta tendència i ha apostat fort per una activitat amb capacitat d'atraure un considerable nombre de visitants. A finals de l'any 2003, la ciutat comptarà amb un atractiu nou camp de golf de divuit forats

amb la Casa Club, un edifici antic i emblemàtic que trigarà un any més a enllestir-se, amb l'objectiu d'acollir 800 exclusius socis, afirma Àngel Gallardo, vicepresident de la nova entitat, una de les figures veteranes del golf al nostre país i una de les més rellevants en el golf europeu com a vicepresident de la PGA.

La proximitat a la ciutat comtal —a uns vint minuts en cotxe— i la bella paisatgística jugaran a favor de l'acceptació del projecte, que ha estat apadrinat per dues importants immobiliàries, Realia Bussines i Vallehermoso, i que contempla l'aixecament paral·lel d'una àrea residencial amb habitatges de qualitat, amb apartaments i un hotel. **“Per a Catalunya i per a Barcelona és un privilegi comptar amb una instal·lació d'aquesta categoria. Serà un camp molt especial, de molta bellesa, amb unes immillorables vistes al mar”**, detalla Àngel Gallardo, que ha participat estretament en el seu disseny: **“Hem tingut molta cura a respectar l'arbrat autòcton; a més, es regarà amb un cent per cent d'aigües residuals depurades. Serà com un gran jardí, amb pujades i baixades. Ens hem adaptat i hem respectat el medi, fruit de la col·laboració i l'assessorament de la Fundació Natura. D'altra banda, això possibilita que hi hagi forats més fàcils i més difícils. N'estic molt orgullós, del resultat”**, assenyala, tot destacant el suport rebut pel Consistori de Sant Vicenç.

Maresmar Golf, promotora d'aquest projecte, acull el seu vicepresident en honor a una trajectòria professional plena d'èxits, malauradament massa desconeguts en el nostre país. L'esperit esportiu d'aquest jugador de renom a Europa ha impregnat la filosofia que guiarà els primers passos de l'entitat: **“Serà un club obert. El volem portar a les escoles de la comarca, perquè coneguin de prop aquesta activitat i la practiquin”**, destaca, tot defugint un adjectiu sovint associat a aquest col·lectiu: **“No és un esport elitista. A Catalunya,**

hem de començar a deixar de banda aquesta imatge, oblidar el passat i encarar el futur. La gent ha de saber que practicar el golf és més econòmic que anar a esquiar.” A més, la salut mental i física ho acaba agraint: **“Un camp té divuit forats, això representa que un jugador ha de caminar, com a mínim, uns vuit quilòmetres. A part de l'esforç físic, es requereix una gran concentració, que després pot ser molt útil en altres aspectes de la vida, com són els estudis. Hi ha un torneig anomenat *Ryder Cup*, en el qual juga Europa contra els Estats Units, i que té trenta-sis forats. El jugador ha de recórrer uns vint quilòmetres, amb una tensió impressionant, i arriba a perdre entre sis i set quilos en una setmana.”** Com en tot esport, l'entrenament és cabdal per evitar futures lesions: **“Al golf tot el cos treballa. Has d'efectuar moviments de rotació de noranta graus i, si no estàs ben preparat físicament, és fàcil que pateixis una lesió a l'esquena. De fet, molts jugadors veterans, com jo, han sofert aquest dany, perquè abans no hi havia els preparadors físics que hi ha ara.”**

Malgrat que el nombre d'adeptes al golf va creixent sense fre, el futur de l'esport es veu enterbolit per un gran handicap: **“En aquest país és molt difícil aconseguir permisos per fer camps. A Catalunya ja hi ha quaranta mil llicències i això és un bon símptoma; tanmateix, aviat els aficionats no podran practicar, perquè no hi haurà prou espais per fer-ho.”** Àngel Gallardo ofereix dades comparatives per qüestionar els arguments en contra d'aquesta pràctica i ressaltar la carència d'un veritable suport institucional: **“A Suïssa, un país més petit que Catalunya, hi ha trenta camps de golf, i això que només es juga durant uns sis mesos, perquè a la resta de l'any hi neva. A Suècia, amb una important presència i pes ecologista, n'hi ha quatre-cents i hi juguen només durant uns quatre mesos. A Espanya, on podem practicar aquest esport tot l'any, n'existeixen només dos-cents trenta. En el nostre país, no hi ha prou cultura golfística”**, reflexiona, abans d'afegir: **“Les escoles poden portar a l'hivern unes dos mil persones en una setmana per jugar un torneig. Això fa que funcionin hotels i restaurants i ajuda a sobreviure moltes famílies. No entenc aquest desinterès i aquest tabú cap aquest esport. Sé que s'han fet barbaritats, però és possible fer bé les coses. Jo sóc el primer a respectar un arbre de dos-cents anys perquè, a més, és un element que embelleix el paisatge i la pràctica de l'activitat. Que els verds o qui sigui ens diguin com s'han de dissenyar i gestionar els camps, i ho farem.”** Segons aquesta figura del golf, Catalunya no ha sabut treure'n partit, **“i és una llàstima, perquè som pioners en altres esports. El problema és que en aquest tema té massa pes la política.”**

L'esportista parla amb passió d'una activitat que enganxa: **“Quan jugues, el teu enemic no és ningú sinó el mateix camp de golf. Quan ho proves, no ho pots deixar. Això és fantàstic.”** I anima els profans a vèncer possibles resistències: **“Quan piquin la pilota ja em diran si els agrada o no. Potser es pregunten per què no ho han fet abans. No pots dir que una cosa no t'agrada fins que no la proves”**, conclou Àngel Gallardo.